

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010176
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 22. júla 2015, prejednal odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 15.05.2015 sp.zn. 1T/38/2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanú o d s u d z u j e na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovanú zaraďuje pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných častiach zostáva rozsudok okresného súdu nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú H. O. za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15.12.2014 o 19.10 h v meste Zvolen, okr. Zvolen, Ul. Hronská v OD Kaufland odcudzila 1 ks rúž na pery v hodnote 2,59 Eur, 1 ks ceruzku na oči v hodnote 1,19 Eur a sponky do vlasov v hodnote 1,62 Eur, v celkovej hodnote 5,40 Eur a to tak, že z regálov si vzala uvedený tovar a tento si vložila do bundy, ktorú mala na sebe a bez zaplattenia prešla cez pokladňu, pričom bola prichytená pracovníkom SBS F. I., následne tovar bol nepoškodený vrátený na predajňu, čím spôsobila pre spol. Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, škodu vo výške 5,40 Eur,

pričom uvedeného konania sa dopustila aj napriek tomu, že bola Obvodným oddelením PZ Zvolen za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších noviel a doplnkov postihnutá a bola jej uložená pokuta vo výške 30,- Eur, č. bloku 1605757, kde rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.12.2014 a zároveň

trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/70/2013 zo dňa 14.05.2013 právoplatným dňa 06.06.2013 bola uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody podmienene na jeden rok so skúšobnou dobou v trvaní dva roky, do 06.06.2015.

Za to bola odsúdená podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 210 hodín a podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. bola vyslovená povinnosť vykonať trest povinnej práce, najneskôr do jedného roka.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia trestu odňatia slobody s odkladom na primeranú skúšobnú dobu, a to ako súhrnný trest.

Uložený trest považuje za nezákonný, neprimerane mierny, s prihliadnutím na závažnosť samotnej trestnej činnosti, ktorú zvyšujú skutočnosti z pohľadu kriminálnej minulosti obžalovanej, ktorá bola celkom päťkrát súdne trestaná a v štyroch prípadoch ide pre trestnú činnosť toho istého druhu, teda krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. V troch prípadoch má síce zahladené odsúdenie, ale vo všetkých prípadoch jej bol uložený podmieňný trest, pričom teraz prejednávaneho skutku sa dopustila v čase plynutia predchádzajúceho podmieňného odsúdenia a nie je namieste uloženie iného druhu trestu ako nepodmieňného trestu, aby bol zachovaný preventívny i represívny účel trestu. Napriek zahladeným trestom, posledné dve odsúdenia trestným rozkazom OS Zvolen zo 14.05.2013 sp.zn. 3T/70/2013, právoplatným 06.06.2013 a trestným rozkazom toho istého súdu z 05.03.2015, právoplatným 02.04.2015, nie je namieste pristúpiť k inému druhu trestu len preto, aby sa obžalovaná vyhla trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom. Predchádzajúce tresty nespĺnili zákonom sledovaný účel, ani hrozba trestom odňatia slobody, a preto takýto zákonom sledovaný účel môže splniť jedine súhrnný nepodmieňný trest odňatia slobody.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie, ktoré rozsudku predchádzalo v tej časti, do ktorej smerovalo odvolanie okresného prokurátora, teda do výroku o treste, a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Treba uviesť v úvode, že obžalovaná uznala svoju vinu na hlavnom pojednávaní, jej vyhlásenie v tomto smere súd prijal a následne v súlade s § 269 Tr. por. boli vykonané iba dôkazy, týkajúce sa výroku o treste.

Súd prvého stupňa však nepostupoval v súlade so zákonom vo výroku o treste, preto odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok na podklade odvolania okresného prokurátora zrušil a rozhodol sám.

Odvolací súd pri rozhodovaní v tomto výroku vzal v úvahu všetky významné skutočnosti v zmysle ust. § 34 ods. 1,4 Tr. zák., vrátane ostatných ustanovení Trestného zákona, ktoré mohli mať vplyv na druh a výmeru trestu a dospel k záveru, že obstoja dôvody odvolania okresného prokurátora a je tu dôvod na uloženie nepodmieňného trestu odňatia slobody práve v odvolaní uvádzaných skutočností.

Je nesporné, že odsúdená sa dopustila predmetného skutku a prečinu závažnejším spôsobom napriek pomerne nízkej škode, ale závažnosť trestného činu zvyšuje u nej práve opakujúca trestná činnosť tohto istého druhu a trestnej činnosti sa dopustila po predchádzajúcich piatich potrestaniach, v súčasnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieňného odsúdenia a nie je predpoklad, že u odsúdenej by preto splnil zákonom sledovaný účel iný druh trestu, ako trest spojený s odňatím slobody, tým sa zabráni v páchaní trestnej činnosti obžalovanej spoľahlivým spôsobom počas výkonu trestu odňatia slobody, takýto trest by mal dôraznejšie vplývať na prevýchovu odsúdenej a uvedomenie si nesprávnosti predchádzajúceho spôsobu života a tiež aj je nevyhnutná represia, keďže tresty na slobode u odsúdenej absolútne nemajú žiadny vplyv z pohľadu výchovného a prevýchovného. Tento trest je nevyhnutný aj z dôvodu generálnej prevencie. U odsúdenej súdom prvého stupňa bolo nesprávne aplikované ust. § 38 ods. 3 Tr. zák., keď uznal len jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle uznania viny obžalovanej, na druhej strane dostatočne neprihliadol na jej predchádzajúcu kriminálnu minulosť, a to aj z hľadiska osoby pri páchaní trestnej činnosti sústavnou a rovnakou formou, teda aj zahladené odsúdenia možno takto hodnotiť z pohľadu hodnotenia osoby, s konštatovaním, že odsúdená má sústavné sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti a zneužíva dobrozdanie zákona a súdu ukladaním trestov na slobode.

Súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich

rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.